

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 2T/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010235
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Imrich Hlavička
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:4218010235.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obž. D. V., nar. X.X.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na hlavnom pojednávaní dňa 10. júna 2021 samosudcom JUDr. Imrichom Hlavičkom, takto

rozhodol:

Obžalovaný

D. V., nar. X.X.XXXX, bytom R. M. číslo XX, t.č. sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Q.,

sa uznáva za vinného, že

hoci mu ako rodičovi zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti V. V., nar. XX.XX.XXXX a K. V., nar. XX.XX.XXXX, pričom právoplatným rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 9P/286/2013 z 19.02.2014, právoplatného dňom 06.03.2014, sa zaviazal prispievať na ich výživu mesačne sumou po 30,- eur na každé dieťa do rúk matky detí K. C. - V., bytom L., T. číslo XXXX/X a ďalším rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/135/2017 zo dňa 16.10.2018 právoplatným dňom 16.03.2019 sa čiastka výživného zvýšila na sumu po 50,- eur mesačne na každé dieťa, túto povinnosť si zavinené úmyselne neplnil od 18.02.2017 po tom, čo prevzal rozsudok z predchádzajúceho odsúdenia a neplnil až do 16.10.2017, kedy nastúpil na ochrannú protitoxikomanickú ústavnú liečbu uloženú súdom, a následne od 22.02.2018 do jeho vzatia do väzby a následne do výkonu trestu odňatia slobody, teda do 31.07.2019 a následne po jeho prepustení na slobodu od 01.02.2020, do jeho opätovného vzatia do väzby do 09.12.2020, počas celého zavineného obdobia neplatenia výživného nikde nepracoval a nemal žiadny pracovný ani obdobný pomer a ani legálny zdroj príjmov, nevyvinul ani minimálne úsilie k tomu, aby si prácu a teda príjem zabezpečil aspoň prostredníctvom príslušného úradu práce ako možného sprostredkovateľa na trhu práce, a hoci matka oprávnených detí poberá od príslušného úradu od 01.08.2017 náhradné výživné v rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného, ten v období od 17.02.2017 až do 16.10.2017 a v období od 22.2.2018 do 9.7.2019 voči obom deťom a potom po prepustení na slobodu od 1.2.2020 do jeho opätovného vzatia do väzby do 9.12.2020 len voči dieťaťu K. V. a voči už dospelému V. V. od XX.X.XXXX po tom čo dosiahol vek 18 rokov až do 31.7.2019 kedy bol vzatý do väzby a teda od 17.2.2017 až do 31.7.2019 zaostal na výživnom v celkovej sume 2.267,96 eur, zaostal voči matke oprávnené dieťaťa sumou vo výške 2.267,96 eur, a v období od 10.7.2019 do 31.7.2019 zaostal voči dospelému synovi V. V. v sume 45,14 eur, tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Komárno pod sp. zn. 11T/6/2016 z 08. januára 2016, ktorý obvinený prevzal dňa 17. februára 2017 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. februára 2017, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona v nedbanlivostnej forme zavinenia, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní štrnásť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dva roky,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplní zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písmeno b/ Tr. zák.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa ustanovenia § 207 odsek 3 Trestného zákona za použitia ustanovenia § 36 písmeno l/, § 37 písmeno h/, písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného súd zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa ustanovenia § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa ustanovenia § 42 odsek 2 Trestného zákona sa z r u š u j e výrok o treste uloženom právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno, spisová značka OT/88/2020 z 10.12.2020, doručený dňa 10.12.2020, právoplatný dňa 23.12.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala na súd obžalobu na obvineného D. V. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. por. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní sa priznal k spáchaniu skutku, ktorý sa mu kládol za vinu.

Svedkyňa K. C., matka detí uviedla, že s obžalovaným má dvoch synov a asi pred mesiacom dostala výživné v sume 50,- eur a asi jedenkrát zaplatil sumu vo výške 30,- eur. Pred dvoma rokmi bola suma výživných zvýšená zo sumy 30,- eur na 50,- eur. Predtým od neho nedostávala výživné a preto poberá od štátu náhradné výživné. Starší syn dokončuje strednú školu a potom sa bude snažiť zamestnať. Mladší syn je na druhom stupni základnej školy a chystá sa na strednú školu.

Svedok V. V., syn obžalovaného uviedol, že odkedy dovŕšil plnoletosť dostal iba jedenkrát sumu vo výške 50,- eur, ktoré rozdelil medzi seba a svojho brata, pretože sa tak rozhodol. Okrem výživného sa o neho obžalovaný nezaujímal iným spôsobom veľmi.

Z listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti:

Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/286/2013-47 zo dňa 19.2.2014, ktorý sa stal právoplatným dňa 6.3.2017 boli maloleté deti zverené do starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého V. sumou 30,- eur mesačne a na maloletého K. sumou 30,- eur mesačne počnúc od 1.2.2014 vždy do 20. toho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí. Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/135/2017-117 zo dňa 16.10.2018, ktorý sa

stal právoplatným dňa 16.3.2019 a vykonateľným dňa 28.2.2019 bola zvýšená vyživovacia povinnosť obžalovaného na maloletého V. na sumu 50,- eur mesačne a na maloletého K. na sumu 50,- eur mesačne počnúc od 16.10.2018 vždy do 15.teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí.

Obžalovaný nebol v rozhodnom období evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno. Obžalovaný nepoberal dávku v hmotnej núdzi. Obžalovaný bol oficiálne zamestnaný naposledy na E. v roku 2013. Obžalovaný býval v G. L. a jeden čas aj v Obci R. M.. Obžalovaný bol hospitalizovaný v Psychiatrickej nemocnici T. odo dňa 16.10.2017 do 21.2.2018.

Hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že skutok sa stal tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný. Bolo preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že bol právoplatne odsúdený spomínaným Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 11T/6/2016 z 08. januára 2016, ktorý obžalovaný prevzal dňa 17. februára 2017 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17. februára 2017, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona v nebanlivostnej forme zavinenia, a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní štrnásť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu dva roky. Obžalovaný nebol zamestnaný a nevyvinul primeranú snahu na to, aby sa riadne zamestnal. Súd mu dal viacej možností na to aby sa zamestnal, resp. prostredníctvom svojich príbuzných aby zameškané výživné uhradil. Po podaní obžaloby obžalovaný neplatil ani riadne výživné a preto mu jeho zaostalosť neustále narastala. Obžalovaný nevyvinul žiadne úsilie k tomu, aby si našiel takú prácu, z ktorej má pravidelný príjem, z ktorého by mohol plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

Súd v prejednávanej veci vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadou trestného konania podľa a § 2 ods. 12 Tr. zák., podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo, v ich súhrne a v súlade so zásadami logického myslenia a uvažovania, dospel k záveru, že skutok tak ako je opísaný v predmetnom rozhodnutí sa stal a spáchal ho obžalovaný a tento skutok napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

V trestom oznámení a následne pri výsluchu matka detí presne špecifikovala dátumy a výšky platieb obžalovaného a zároveň dlh, ktorý predstavoval ku dňu 16.10.2017 celkovo sumu vo výške 478,- eur na obidve deti. Z rodných listov sa súd dozvedá, že K. V. a V. V. sú deti matky K. V., t.č. C. a otca D. V.. Na základe rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 9P/286/2013-47 zo dňa 19.2.2014, ktorý sa stal právoplatným dňa 6.3.2017 boli maloleté deti zverené do starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného na maloletého V. sumou 30,- eur mesačne a na maloletého K. sumou 30,- eur mesačne počnúc od 1.2.2014 vždy do 20.teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí. Rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 12P/135/2017-117 zo dňa 16.10.2018, ktorý sa stal právoplatným dňa 16.3.2019 a vykonateľným dňa 28.2.2019 bola zvýšená vyživovacia povinnosť obžalovaného na maloletého V. na sumu 50,- eur mesačne a na maloletého K. na sumu 50,- eur mesačne vždy do 15.teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. detí. Na základe potvrdenia zo školy bolo preukázané, že V. V. navštevuje denné štúdium na strednej škole. V. dovŕšil plnoletosť dňa X.X.XXXX. K. V. navštevuje druhý stupeň základnej školy.

Obžalovaný po podaní obžaloby viackrát deklaroval, že sa zamestná a zaostalosť na výživnom uhradí, čo sa do skončenia dokazovania nestalo. Po podaní obžaloby uhradil jedenkrát 60,- eur a jedenkrát 20,- eur, čo potvrdila matka dieťaťa na pojednávaní dňa 11.9.2018, ďalej obžalovaný uhradil dňa 19.2.2019 dvakrát po 60,- eur. V mesiaci máj 2021 obžalovaný uhradil synovi V. sumu vo výške 50,- eur, čo potvrdil syn na hlavnom pojednávaní dňa 10.6.2021.

Obžalovaný dňa 16.10.2017 nastúpil na ochrannú ústavnú protitoxikomanickú liečbu uloženú súdom vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/47/2016, z ktorej bol prepustený dňa 21.2.2018. Obžalovaný bol vzatý dňa 1.8.2019 do väzby vo veci Okresného súdu Komárno 2Tp/12/2019, po podaní obžaloby vec bola vedená pod sp. zn. 1T/99/2019 s tým, že lehota väzby sa mu počítala odo dňa 31.7.2019, kde bol vo väzbe a následne vo výkone trestu odňatia slobody do 31.1.2020. Obžalovaný bol následne vzatý do väzby vo veci Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/88/2020 s tým, že lehota väzby mu začala plynúť dňa 9.12.2020 s tým, že od tej doby bol vo väzbe a následne vo výkone trestu odňatia slobody. Otec detí v období od 18.2.2017 po tom, čo si prevzal rozsudok z predchádzajúceho odsúdenia vynímajúc obdobia keď bol v ústavnej liečbe, vo výkone väzby a trestu odňatia slobody do 31.7.2019

a sumy, ktoré po podaní obžaloby uhradil si svoju zákonnú povinnosť neplní a zaostal na výživnom v celkovej sume 2.267,96 eur voči matke oprávnených detí sumou vo výške 2.267,96 eur, a v období od 10.7.2019 do 31.7.2019 zaostal voči dospelému synovi V. V. v sume 45,14 eur.

Medzičasom po podaní obžaloby nadobudla účinnosť novela Trestného zákona, ktorá sa týkala okrem iného aj ustanovenia § 207 ods. 1 Tr. zák. v časti špecifikácie lehoty neplnenia vyživovacej povinnosti namiesto pôvodných troch mesiacov na dva mesiace. S poukazom na tú skutočnosť, že pôvodné znenie uvedeného ustanovenia bolo pre páchatela priaznivejšie, súd uznal obžalovaného vinným v zmysle ustanovenia účinného do 31.12.2019.

Súd na základe hore uvedených skutočností dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania a to, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri právnom posúdení žalovaného skutku ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súd vychádzal z trestnej sadzby v rozpätí 1 rok až na 5 rokov. U obžalovaného bola zistená poľahčujúca a to, že sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho § 36 písm. l/ Tr. zák. a dve príťažujúce okolnosti a to, že spáchal viac trestných činov, pretože mu bol ukladaný súhrnný trest v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zák. a že bol v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/6/2016 a rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/47/2016. S poukazom na prevahu príťažujúcich okolností súd aplikoval ustanovenie aj § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a takto upravená dolná hranica bola vo výmere 28 mesiacov. Súd v danom prípade ukladal súhrnný trest s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zák. a s poukazom na ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 0T/88/2020 z 10.12.2020 doručený dňa 10.12.2020, právoplatný dňa 23.12.2020, kde mal uložený nepodmienečný trest vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky. Pri určení druhu a následne konkrétnej výmery trestu vychádzajúc zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a za použitia ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím aj na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní, na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, keď súd dospel k záveru, že takýto trest bude spôsobilý na dosiahnutie svojho účelu, teda zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným, zabráni mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu a k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradí iných od páchania trestných činov a zároveň vyjadrí morálne odsúdenie obžalovaného považoval nepodmienečný trest aj s poukazom na tú skutočnosť, že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 4T/47/2016 vo výmere 28 mesiacov na úplne spodnej hranici upravenej trestnej sadzby za dostatočný a spravodlivý. Pretože v danej veci bol obžalovanému uložený súhrnný trest zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Komárno a rozhoduje o ňom Krajský súd v Nitre. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré za obžalovaného podáva jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Z odvolania prokurátora musí byť zrejmé, či odvolanie smeruje v prospech alebo neprospech obžalovaného.